

Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení

Lokalita: Litvínov – Janov

Název projektu: Podpora přiměřeného bydlení sociálně ohrožených skupin a řešení bezdomovectví

dodává. Říkájí mu Jonys, bezdomovec. Jak se může člověk tak náhle ocitnout na ulici?

byla v Německu a cestou zpátky se za mnou stavila, ach jo. Druhá dcera je učitelka.

Co se stalo, že jste právě tady v litvínovské ubytovně pro lidi bez domova?

Tak náhle to zase nebylo. Po rozvodu přišla další rána, říká Jonys. Vzal jsem úplatek a vyhodili mě od policie. Pak jsem pracoval v Praze, zasní se. To

Co budete dnes dělat? (pátek)

Půjdu do města vyzvednout si šeky (stravenky od sociálky), taky musím někde sehnat cigarety na víkend, alespoň pár (zase se zasní), rád si zakouřím, víš? Pak půjdu k Jochovi, tam berou šeky na oběd.

**2010
Evropský rok
boje proti
chudobě
a sociálnímu vyloučení**

Terénní sociální práce je jednou z metod sociální práce zaměřené na pomoc lidem nacházejícím se v nepříznivé sociální situaci nebo lidem žijícím v sociálně vyloučených lokalitách. Terénní sociální práce je poskytována prostřednictvím terénních programů podle § 69 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Sociální službou se přitom podle § 3 a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách rozumí činnost nebo soubor činností zajišťujících pomoc a podporu osobám za účelem sociálního začlenění nebo prevence sociálního vyloučení. Důležitým znakem terénních programů je jejich poskytování v přirozeném sociálním prostředí, které vymezuje § 3 d) zákona č. 108/2006 sb., o sociálních službách jako rodinu a sociální vazby k osobám blízkým, domácnost osoby a sociální vazby k dalším osobám, se kterými sdílí domácnost, a místa, kde osoby pracují, vzdělávají se a realizují běžné sociální aktivity. Terénní programy jsou dále vymezeny zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, § 69 jako te-

rénní služby poskytované osobám, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženy. Služba je určena pro problémové skupiny osob, uživatele návykových nebo omamných psychotropních látek, osoby bez přístřeší, osoby žijící v sociálně vyloučených komunitách a jiné sociálně ohrožené skupiny. Cílem služby je tyto osoby vyhledávat a minimalizovat rizika jejich způsobu života.

Skutečný příběh – Pan J. aneb Z poručíka bezdomovcem

Narozený na Slovensku v padesátém prvním roce. Vyučil se obráběčem kovů – nástrojářem.

Na vojně jeden z členů osobní ochranky Ludvíka Svobody. Po vojně nastupuje k hradní stráž, odtud odchází dále pracovat jako vyšetřovatel k policii. Žení se, má dvě dcery, po několika letech se s ním žena rozvádí. Říkala, že chtěla hodnost kapitána, on byl jen poručík, no a taky kvůli tomu pít, jak vzápětí

bylo dobré, jó Praha. Měl jsem kamaráda v Litvínově v Chemických závodech. Dělal tam mistra a nabídl mi víc peněz.

Pracoval tam asi až do 1999, bydlel v Litvínově u plaveckého bazénu.

Co další rodina, děti?

Měl jsem přítelkyni, staral jsem se o ni a její dvě děti. Když jsem skončil v Chemických závodech, odjel jsem pracovat do Anglie. Vydělal jsem si dost peněz, ale okradli mě – naši, co tam byli se mnou. Nemám je rád. Měl jsem co dělat, abych se dostal domů. Neměl jsem na nájem, když jsem se vrátil. Tak mě vyhodili. Nyní bydlím na ubytovně, občas mám nějakou brigádu, pomáhal jsem na hřbitově (ukazuje fotku, na které je vyfocen před hřbitovem). To bylo pěkný, ale už je to pryč. Od té doby nic.

A děti? Nedávno tu byla moje dcera. Je doktorka,

Musím sehnat nějakou brigádu, asi od Vietnamců, něco jim pomůžu.

Jak se o vás tady na ubytovně starají?

Dobře. Paní mi dává oblečení, je na mě hodná, rozumím si s ní i se strážnými.

Čtěl byste pracovat?

No jasně. Jsem obráběč kovů, jen nemůžu sehnat. Ale budu dělat cokoliv, v lese, na stavbě... Dluhy nemám a chtěl bych pracovat.

Jo a ten článek – tak mi to pak přines ukázat, až to vyjde. Ahoj!

S panem J., rozmlouval Martin Motl, vedoucí Terénních programů

Článek publikován se svolením uživatele služby (PI)